

Motto:" Pitagora susține că Dumnezeu **geometrisează** prin intermediul sunetului.
Adică, prin ondularea aerului. Atunci el **supergeometrisează**
ondulând și ce-a mai rămas: câmpul gravitațional "

P A R A B O L E & P A R A B O L O I Z I S U P E R M A T E M A T I C E

O. INTRODUCERE. IN LOC DE ...

După

EXISTĂ O LEGATURĂ ÎNTRE PARABOLA CA POVESTIRE ȘI PARABOLA DIN MATEMATICĂ?

"Există ! Există și între parabolele centrice și parabolele excentrice sau excentricile parabolice !

De fapt, la origine, a fost un singur cuvânt grecesc, venit la noi pe filieră latină și apoi franceză. În greacă **para** înseamnă „de-a lungul” (la fel ca în **paralel**), iar **bole** înseamnă „aruncare” (de unde și cuvântul **balistică**). Inițial în greacă **parabole** însemna „**comparatie, ilustrare, poveste spusă despre ceva pentru a transmite altceva**”. Este sensul rămas în parabolă ca povestire alegorică.

Sensul din geometrie este ceva mai confuz, dar la origine făcea referire la o anumită relație dintre o arie și lungimea unui segment de dreaptă, deci era tot un fel de **comparație**".

Eu aş numi-o, mai degrabă, **urmarea a transformării, modificării, schimbarii..**

ParametricPlot[{{vx, -vSqrt[6x]}, {vx, vSqrt[6x]}}, {x, -6, 6}, {v, 0.5, 1}]

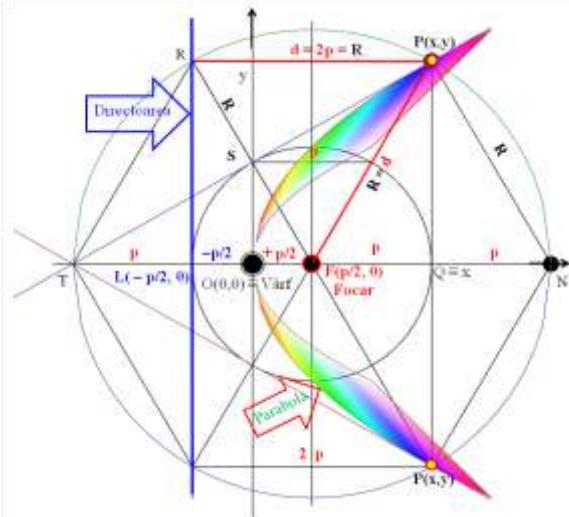

Fig.1,a Parabola centrică de $2p = 6$
(Exteriorul zonei colorate)

ParametricPlot[{{v(x - ArcSin[0.8Sin[x]]), -v Sqrt[6(x - ArcSin[0.2Sin[x]])]}, {x, -6, 6}, {v, 0.5, 1}],

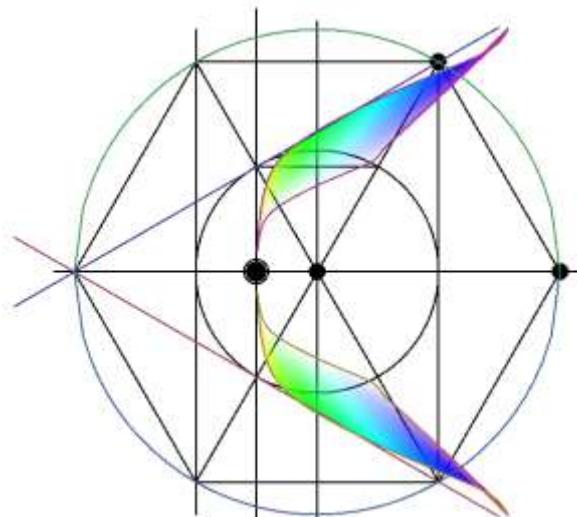

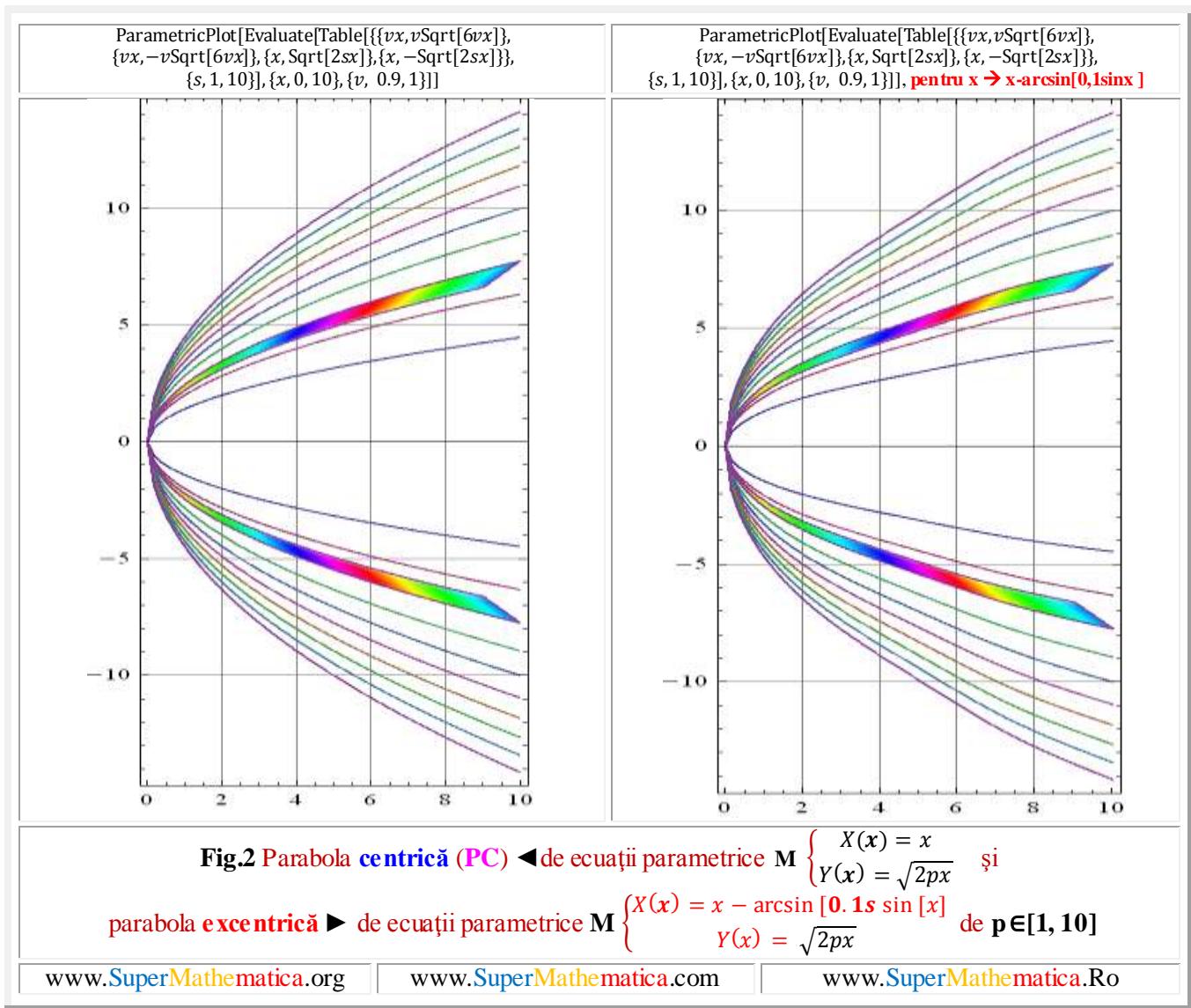
Fig.1,b Parabola exentrică de $2p = 6$ și de
excentru $S(s = 0.2, \epsilon = 0)$

Este interesant că același cuvânt grecesc, ajuns în latină sub forma ***parabola***, a început să însemne pur și simplu „**vorbire**”, înlocuindu-l pe ***verbum***, și astfel a produs mulți urmași în toate limbile românece mai puțin română. De acolo au ajuns și în română, de exemplu, ***palavragiu*** (venit pe filieră turcă) și ***parlament*** și ***parabolă*** (pe filieră franceză).“

“**Etimologia este un domeniu pasionant !**” spune un comentator, iar altul adaptează și comentează “**dar dacă ne gândim că parabola este o povestire (o ramură a graficului) cu un anumit înțeles (cealaltă ramură)? Pentru cine oare povestea = înțelesul ?**”

În **figura 1,a** este reprezentat graficul unei parbole centrice de $2p = 6$, adică $p = 3$.

Se numește **parabolă centrică** mulțimea punctelor planului care sunt egal departate de un punct fix, numit **focar** $F(\frac{p}{2}, 0)$ și de o dreaptă fixă d ($x = -\frac{p}{2}$) din plan, numită **direcțoare** (**Fig.1,a**).

Dacă punctul **P** aparține parabolei centrice, segmentul **FP**, ca și lungimea lui, se numește **rază focală** a punctului **P**. Pentru **P(0, 0)** raza focală este egală cu semiparametrul **p** și este egală cu distanța până la directoarea **d**, pe axa **Ox**; **O(0,0)** fiind și vârful parabolei.

În stânga ◀ **figurii 2** sunt prezentate graficele unei familii de parabole centrice, al căror parametru **p** a variat în intervalul **p ∈ [1, 10]**, printre care și parabola din **figura 1,a**, care fost subliniată colorat și se poate urmări că punctul **P(4,5; 5,2)** al parabolei centrice din **figura 1,a** aparține și parabolei colorate din **figura 2**.

Revenind la povestea comentatorului. *Care-i povestea unei ramuri a parabolei?*

Este proprietatea parabolei, poveste spusă “despre ceva (fascicol de raze paralele) pentru a transmite altceva (fascicol de raze concurente în focar)”

Că oricare rază de lumină, a unui fascicol luminos, paralel cu axa **Ox**, adică, mai precis, oricare front de undă de frecvență cuprinsă într-un interval extrem de larg, sau toate oscilațiile electro-magnetice ale spectrului luminos, care cad pe parabolă (de fapt, pe un paraboloid centric) sunt reflectate / concentrate în același punct **F**, din care cauză a fost denumit punct **focar**.

Ei bine, nu chiar toate, deoarece există o serie întregă de teorii și practici sofisticate de **corecție a unor aberații optice**.

În dreapta ▶ **figurii 2** sunt prezentate **parabolele excentrice** de aceiași **parametri p** dar de coordonata **x** excentrică, de excentricitate liniară numerică **s = 0,1** și de excentricitate unghiulară **ε = 0**, adică de un **excentru S(0,1; 0)** și o transformare **x → x – arccsin(0,1·sinx)**.

Diferențele dintre **parabolele centrice** din **figura 2** stânga ◀ și cele **excentrice** din dreapta ▶ **figurii 2** sunt aproape nesenzabile/ neobservabile. Ca toate aberațiile optice, de asemenea.

Întreb și mă întreb, n-ar putea constitui ele, **parabolele excentrice**, chiar corecția căutată exprimată matematic / analitic? Dacă **s = 0,1** este prea mare, între **0** și **0,1** mai există o infinitate de valori mai mici. Dacă-i prea mică, o altă infinitate de valori există peste **s > 0,1** și / sau pe axa **s** negativă. Dacă nici aşa aberația nu se corectează, atunci poate intra în joc excentricitatea unghiulară **ε** cu alte infinități de valori.

Și mai există alte multe posibilități / infinități pentru excentre **S(s, ε)** puncte mobile în plan, respectiv în spațiu **3D**, adică, de excentricități liniare și / sau unghiulare variabile.

Acestea sunt doar câteva **posibilități noi** de corijare a artefactelor parabolice, atât de utilizate astazi pe **Terra / Pamânt și în Cosmos!** De aceea, cred ca subiectul este interesant. Aceasta-i cea mai neutră expresie: **înterestant!** De aceea vă invit să citiți articolul în continuare.

I. SCURTA ISTORIE

Odată cu apariția altor entități (**super)matematice**, derivate din entitățile **matematice (centrice)** cunoscute ca cerc, elipsă, hiperbolă, parabolă și.m.a., ca să enumeream numai entitățile derivate de **Apollonius din Perga [Pergaeus]** (cca. 262 î.e.n – cca. 190 î.e.n) din **cerc**, toate curbele cunoscute în **matematica centrică (MC)** au fost denumite de matematicianul **Anton Hadnagy centrice**, iar cele corespondente, **noi**, derivate din acestea, au fost denumite **excentrice (circulare, eliptice, hiperbolice, parabolice, și.m.a.)** și ele stau la baza noii geometrii a **matematicii excentrice (ME)**.

Se zice că “*Istoria este știința care ne învață că nu se învață nimic din istorie, din moment ce ea, istoria și istoriile, se repeta*”. Deși în matematică situația pare că este alta, dacă nu chiar inversă. S-a învățat și se învață foarte mult din matematică și, ceea ce se învață se și aplică / prinde viață, în foarte multe cazuri, totuși istoria lui **Apollonius din Perga** s-a repetat!

Redăm din <http://dli.ro/cercul-semnificații-simbolice.html>

“Multe dintre figurile geometrice – **cercul**, pătratul, triunghiul etc. – dincolo de valoarea și utilitatea lor științifică, se asociază, în mod simbolic, cu semnificații care definesc latura profundă a ființei umane și care s-au cristalizat în timp, concentrând convingeri, idealuri, superstiții, ritualuri, abstractizări etc. Prin urmare, simbolismul figurilor geometrice se referă la capacitatea acestora de a exprima și altceva decât pe ele însese, la puterea de a decodifica o stare, o idee, de a activa spiritul lucrurilor și al ființelor. Există forme geometrice statice (pătratul – simbol al teluricului, triunghiul – semn al stabilității, pentagonul – steaua etc.) și forme dinamice (spirala, poliedrul, curba s.c.), acestea sugerând, în general, devenirea, transformarea continuă.....”

Cercul este unul dintre cele mai interesante simboluri. El reprezintă, deopotrivă, finitul și infinitul, unitatea și multiplicitatea, perfecțiunea (este un punct extins), dar și un spațiu limitat, omogen. Cercurile concentrice sunt reprezentări ale devenirii ființei, o succesiune repetabilă.”

Apollonius din Perga a studiat [conicele](#), a definit [conul](#) circular drept și a arătat că secțiunile acestuia cu un [plan](#) formează patru specii diferite de curbe, pe care le-a denumit: [cerc](#), [elipsă](#), [hiperbolă](#), [parabolă](#). A studiat proprietățile acestora și a demonstrat multe dintre ele.

Tabelul 1,a ISTORIA UNOR CURBE			
CURBE GRECEȘTI			
CERCUL LUI APOLLONIUS		Se consideră segmentul $ AB $ și un număr real pozitiv $k = \frac{d_1}{d_2} \neq 1$ Atunci mulțimea punctelor: $C_A = \{P \mid AP : PB = k\}$ este cercul lui Apollonius .	
ELIPSA LUI APOLLONIUS		Se dau: cercul C(M,r) și punctul G în interiorul cercului. Atunci, locul geometric al punctelor aflate la aceeași distanță de cercul C(M,r) și de punctul fix G este o elipsă .	
PARABOLA LUI APOLLONIUS		Parabola este locul geometric al punctelor, din planul euclidian , egal depărtate de un punct fix F (focar) și o dreaptă fixă D (directoare).	
HIPERBOLA LUI APOLLONIUS VĂZUTA DE UN ROMÂN		Se dau: cercul unitate C(O, r = 1) și punctul A(1,0) pe cercul unitate și tangenta T în acest punct. Atunci, locul geometric al punctelor P(x, y) pentru care $\frac{x}{a} = \frac{\tan \alpha}{\sin \alpha} = \frac{1}{\cos \alpha} = \sec \alpha \rightarrow x = \frac{a}{\cos \alpha}$ și $y = b \cdot \tan \alpha = \sinh t$, adică $P(x, y) \begin{cases} x = \frac{a}{\cos \alpha} \\ y = b \cdot \tan \alpha \end{cases}$ este o hiperbolă .	

Secțiune conică	Ecuatie	Excentricitatea numerică (e)	Excentricitatea lineară (c)	Se milatus rectum (ℓ)	Parametru focal (p)
Cerc	$x^2 + y^2 = r^2$	0	0	r	∞
Elipsă	$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1$	$\frac{\sqrt{a^2 - b^2}}{a}$	$\sqrt{a^2 - b^2}$	$\frac{b^2}{a}$	$\frac{b^2}{\sqrt{a^2 - b^2}}$
Parabolă	$y^2 = 4ax$	1	a	$2a$	$2a$
Hiperbolă	$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1$	$\frac{\sqrt{a^2 + b^2}}{a}$	$\sqrt{a^2 + b^2}$	$\frac{b^2}{a}$	$\frac{b^2}{\sqrt{a^2 + b^2}}$

Studiul conicelor nu a mai evoluat timp de un mileniu și jumătate, până la [Renastere](#), când s-a reluat studiul acestora. La grecii antici, **cercul** era **simbolul perfecțunii**. De aceea l-au hulit pe **Apollonius**, când din cerc a “făcut” conicele, pentru că a distrus imaginea perfecțunii cu aceste noi curbe urâte și l-au lovit cu pietre, confirmă istoria. Ce va păti românul care le-a multiplicat pe fiecare dintre ele la infinit și a mai introdus în matematică o infinitate de alte entități matematice noi? E greu de închipuit! Deocamdată este liniște mormântală. Ca să-l parafrizez pe **Mahatma Gandhi**: “Mai întâi *te ignoră*, apoi *râd de tine*, apoi *se luptă cu tine* și apoi *tu invinci*”. Prima etapă pare că s-a epuizat, urmează a doua, cea cu ... râsul...

Din cerc, **Apollonius** a inventat / descoperit o infinitate de alte curbe, iar din acestea, din fiecare în parte, un român a descoperit o altă infinitate de curbe! Si procesul ar putea continua.

Cum? Înlocuind, în ecuația oricărei centrice, abscisa sau variabila (x, t, a, u , etc) cu o funcție denumită, prin similitudine cu funcția eliptică, amplitudine (amplitudinus) **am(u,k)**, **amplitudine excentrică aexθ** și /sau **Aexa**, deoarece $\cos[\text{am}(u,k)] = \text{cn}(u,k)$ iar $\sin[\text{am}(u,k)] = \text{sn}(u,k)$.

Astfel, **funcția supermatematică circulară excentrică (FSM-CE)** **amplitudine excentrică aexθ** de variabilă **excentrică θ** și **Aexa**, de variabilă **centrică a**, devin cele mai importante **funcții supermatematice**, deoarece ele fac trecerea din domeniul **MC** în cel al domeniului mult mai vast, chiar infinit, al **ME**.

În [astronomie](#), **Apollonius** a introdus și dezvoltat teoria [mișcării circulare](#) uniforme a corpurilor cerești în jurul [Pământului](#) considerat imobil.

Un **român** a generalizat această mișcare și a introdus, a studiat și a dezvoltat **mișcarea circulară excentrică (MCE)** [12] de **excentru $E(e, \varepsilon)$** punct fix, apoi și pe cea de **excentru** punct mobil, adică **e** și **ε** sunt funcții și nu constante, ca în MCE de **E** fix [**Mircea Eugen Șelariu**, [MIȘCARA CIRCULARĂ EXCENTRICĂ DE EXCENTRU PUNCT MOBIL](#), www.cartiaz.ro].

De asemenea, **Apollonius** a introdus noțiunile de **excentric** și **epiciclu** pentru a explica mersul [planetelor](#).

A lăsat pentru posteritate, adică pentru **român și români**, introducerea noțiunilor de **excentru $E(e, \varepsilon)$** și/sau **S(s, ε)**, **excentricitate (liniară reală e și liniară numerică s, unghiulară ε)**, excentricitate constantă sau variabile / funcții), “**excentricizare**” (v. în continuare), **excentrice** (curbe provenite din curbele centrice, ordinare, cunoscute), permitându-i **românului** să afirme și să demonstreze [**Mircea Eugen Șelariu**, [MULTIPLICAREA DIMENSIONALĂ A SPAȚIILOR](#), www.cartiaz.ro, pag.5] că excentricitatea este o nouă dimensiune a spațiului, dimensiunea de formare și de deformare a acestuia (a spațiului) și, totodată, a obiectelor cuprinse / circumscrise în acesta.

Câteva exemple de obiecte geometrice noi, hibride, datorate variației excentricității în limitele $s \in [0, 1]$, sunt prezențate în **figura 3**. Ele au fost denumite conopiramidă, piramidocon, sferocub, sferoprisma și.m.a. pentru

care autorul lor, un român, a fost admis ca MEMBRU DE ONOARE cu diplomă de PARADOXIST al clubului exclusivist **INTERNATIONAL ASSOCIATION OF PARADOXISM**.

		Tabelul 1,b	ISTORIA UNOR CURBE
CURBE ROMÂNEŞTI			
BILOBA ROMÂNIILOR		$\begin{cases} x = R \cos \{\theta - \arcsin [s_x \cdot \sin(\theta - \varepsilon)]\} \\ y = R \sin \{\theta - \arcsin [s_y \cdot \sin(\theta - \varepsilon)]\} \end{cases}$	
TRILOBA ROMÂNIILOR		$\begin{cases} x = R \cos \{\theta - \arcsin [s_x \cdot \sin(\theta - \varepsilon)]\} \\ y = R \sin \{\theta - \arcsin [s_y \cdot \sin(\theta - \varepsilon)]\} \end{cases}$	
QUADRILOBA ROMÂNIILOR		$\begin{cases} x = \frac{R \cos (\theta - \varepsilon)}{\sqrt{1 - s_x^2 \cdot \sin^2 (\theta - \varepsilon)}} \\ y = \frac{R \sin (\theta - \varepsilon)}{\sqrt{1 - s_y^2 \cdot \cos^2 (\theta - \varepsilon)}} \end{cases}$	
POLILOBA ROMÂNIILOR		$\text{ParametricPlot[Evaluate[Table[{v(x - ArcSin[0.2sSin[x]]), vSqrt[36 - x^2]}, {v(x - ArcSin[0.2sSin[x]]), -vSqrt[36 - x^2]}], {s, 5, 5}], {x, -6, 6}, {v, 0, 1}]}$	
www.SuperMathematica.org		www.SuperMathematica.com	www.SuperMathematica.Ro

Tot ea, **excentricitatea**, este acea care a permis ca fiecarei curbe centrice, cunoscute în **matematica centrică (MC)**, să-i corespundă o infinitate de curbe excentrice în **matematica exentrică (ME)**.

Astfel, în stânga **◀ figurii 4**, sunt prezentate 10 **hiperbolele centrice**, de diverse rapoarete $\frac{a}{b}$, iar în partea din dreapta **▶ 10 hiperbole echilaterale excentrice**, adică de $a = b \rightarrow \frac{a}{b} = 1$ și de excentricitate $s \in [0, 1]$.

În partea superioară a figurii sunt prezentate schițele de definire a noilor funcții hiperbolice excentrice. Pentru detalii a se vedea din Mircea Eugen Șelariu “**SUPERMATEMATICA. Fundamente**”, Ed “POLITEHNICA” Timișoare, 2012, Vol.II **Cap.14 FUNCȚII SUPERMATEMATICE HIPERBOLICE**, pag. 145 ... 174, **Cap.18 FUNCȚII SUPERMATEMATICE (CENTRICE, EXCENTRICE, ELEVATE ȘI EXOTICE) PE CONICE**, pag. 249 ... 268 precum și **Cap. 19 FUNCȚII ELIPTICE SUPERMATEMATICE (SM) DE ARC DE CER**, pag. 269 ... 307.

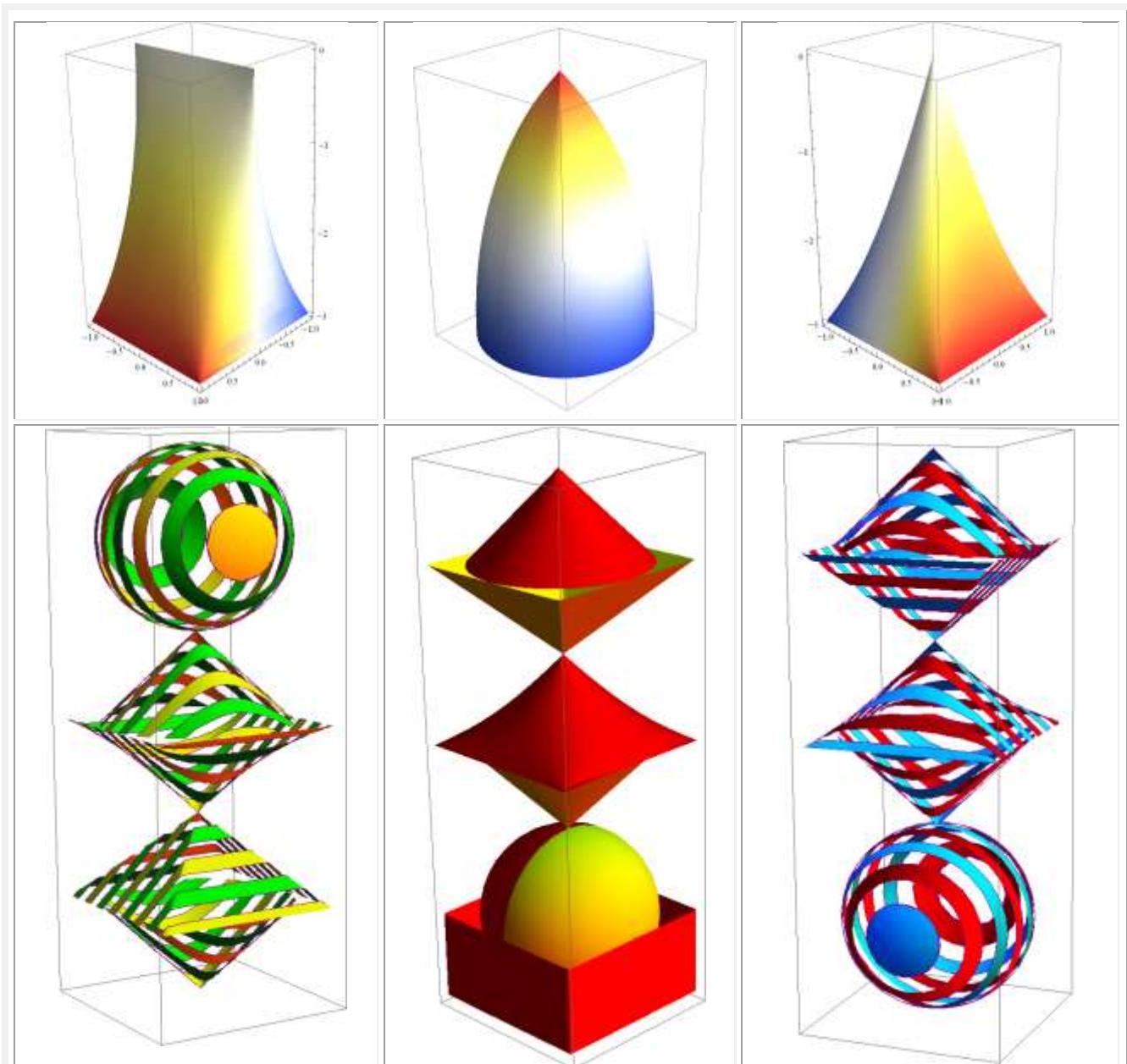

Fig.3 Diverse obiecte geometrice hibride, sus ▲ și spații modificate de s pe verticală, jos ▼

În **figura 3**, sus ▲, primul obiect constituie o transformare continuă a unui pătrat într-o latura, dispusă în centrul lui de simetrie, iar în mijloc o transformare degenerată continuă a cercului într-un punct care este chiar centrul cercului. În fine, în dreapta ► **figurii 3** este reprezentată o **conopiramidă** care reprezintă totodată o transformare a piramidei cu baza un pătrat într-un con sau o transformare continuă a pătratului într-un cerc de rază $r = 0$, adică în centrul de simetrie al pătratului.

În **figura 3**, jos ▼, spațiul este stratificat de valori ale excentricității liniare numerice **s**, fiecare strat având alte valori și, uneori, alte funcții supermatematice circulare excentrice (**FSM-CE**), ceea ce face și **diferența** dintre diversele forme de obiecte prezentate: sferă, cub, con, conopiramidă și piramidă. Evident că, prin baleerea excentricității numerice **s** sau reale **e**, se pot obține o infinitate de forme intermediare, forme proprii **geometriei excentrice** și, implicit, **matematicii excentrice** (**ME**), cum ar fi între sferă și cub, între con și prismă s.m.a.

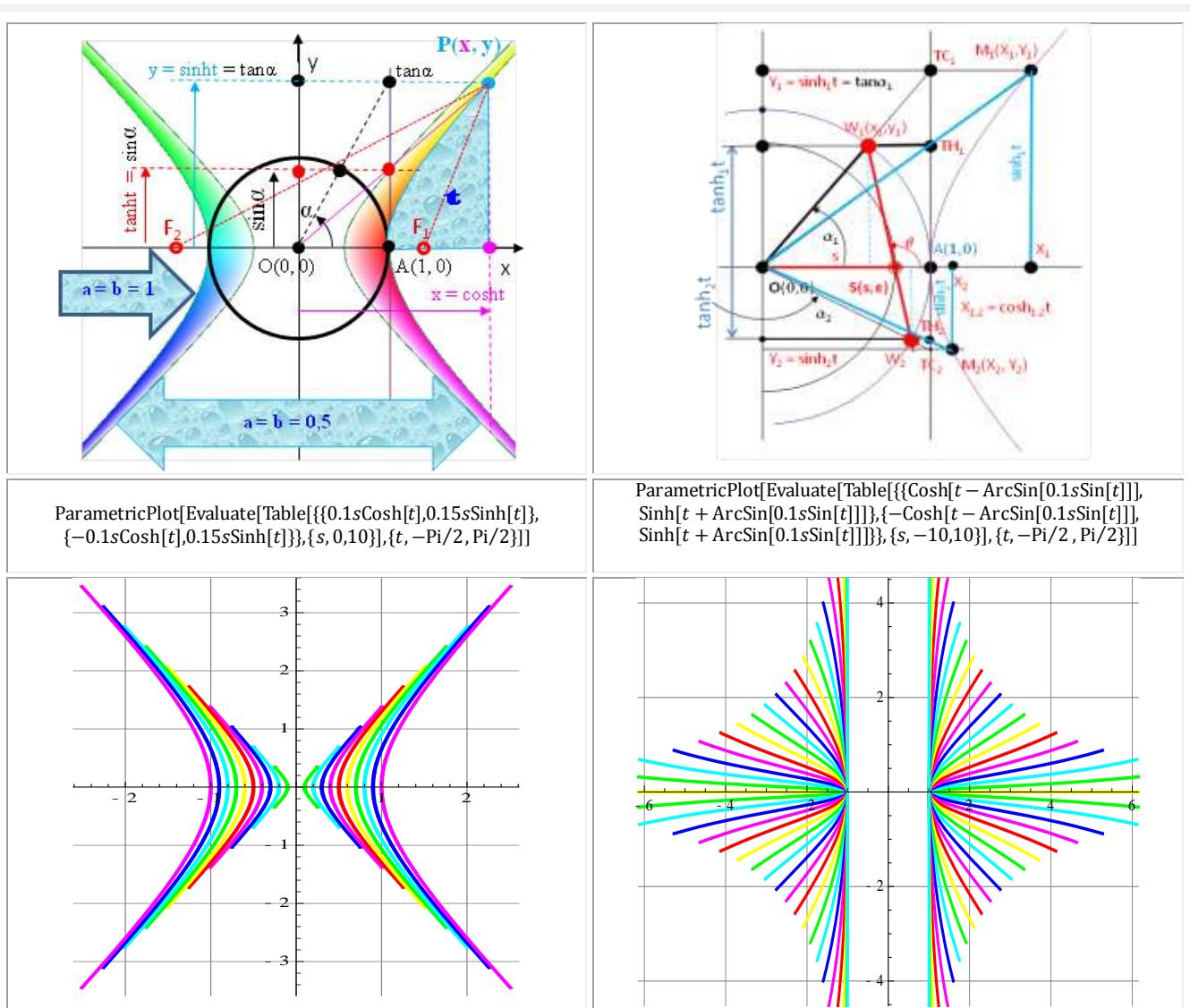
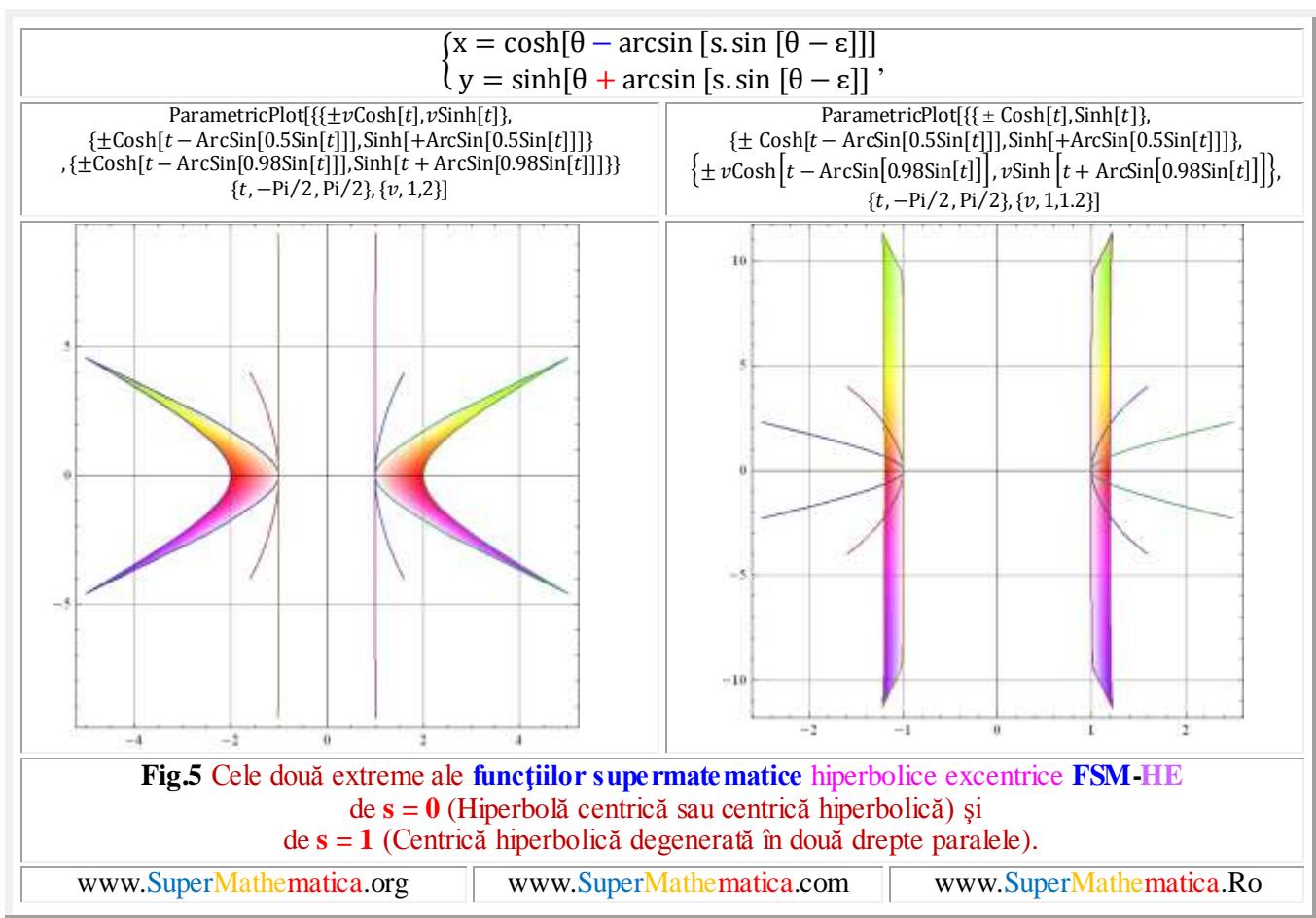

Fig. 4 Funcții hiperbolice centrice ▲ și funcții hiperbolice excentrice ►

Astfel, de la o formă din matematica centrica (MC) ca sferă și cub, con și prismă, trecând prin domeniul **matematicii excentrice (ME)** și prin noile forme geometrice ca sferocub, conopiramide, și.m.a se ajunge din nou la o formă cunoscută din MC. Deoarece, la ambele capete, ale noilor forme geometrice excentrice, se găsesc două forme centrice cunoscute în MC, operația a fost denumită **hibridare matematică**; obiectele hibride constituind, deci, o combinare / hibridare între/a două obiecte geometrice centrice și sunt / aparțin sau sunt proprii **ME**.

În **figura 5** sunt prezentate cele două forme geometrice centrice extreme ale formelor hiperbolelor excentrice: hiperbola centrică ▲, obținută din ecuațiile parametrice ale hiperbolelor excentrice, pentru $s = 0$ și hiperbola centrică, degenerată în două drepte paralele ▶, rezultate pentru excentricitatea liniară numerică $s = \pm 1$.

2. PARABOLE EXCENTRICE

Așa cum s-a mai afirmat, excentricile parabolice se pot obține din ecuațiile centricelor parabolice, înlocuind parametrul t cu funcția **aext** sau **Aext**, cu observația că în ecuațiile parametrice ale excentricelor parabolice excentricitățile în cele două expresii parametrice trebuie să fie diferite valoric. Sau, dacă excentricitățile liniare s sunt de aceeași valoare, atunci excentricitatele unghiulare ϵ trebuie să fie diferite.

În figura 5, excentricitățile liniare s sunt de aceeași valoare dar de semne diferite, ceea ce echivalează cu o excentricitate unghiulară $\varepsilon = 0$ într-un caz și $\varepsilon = \pi$ în celălalt caz, ceea ce este același lucru cu excentricități liniare s de semne opuse $\pm s$.

În toate cazurile, dacă s și ε sunt de aceeași valoare, atunci se obțin pentru toate valorile date lui s numai obiecte **geometrice centrice**.

Astfel, parabolele excentrice de variabilă excentrică θ , reprezentate în figura 6 pentru $2p = 5, 10, 20$ au ecuațiile

$$(1) \quad Y = \sqrt{2p(x - \arcsin[s \cdot \sin[x]]}, \quad \text{în stânga } \blacktriangleleft$$

$$(2) \quad \begin{cases} X = x - \arcsin[s \cdot \sin[x]] \\ Y = \sqrt{2px} \end{cases}, \quad \text{în mijloc } \blacktriangle \text{ și}$$

$$(3) \quad \begin{cases} X = x - \arcsin[s \cdot \sin[x]] \\ Y = \sqrt{2p(x + \arcsin[s \cdot \sin[x]])} \end{cases} \quad \text{în dreapta } \triangleright \text{ figurii 3.}$$

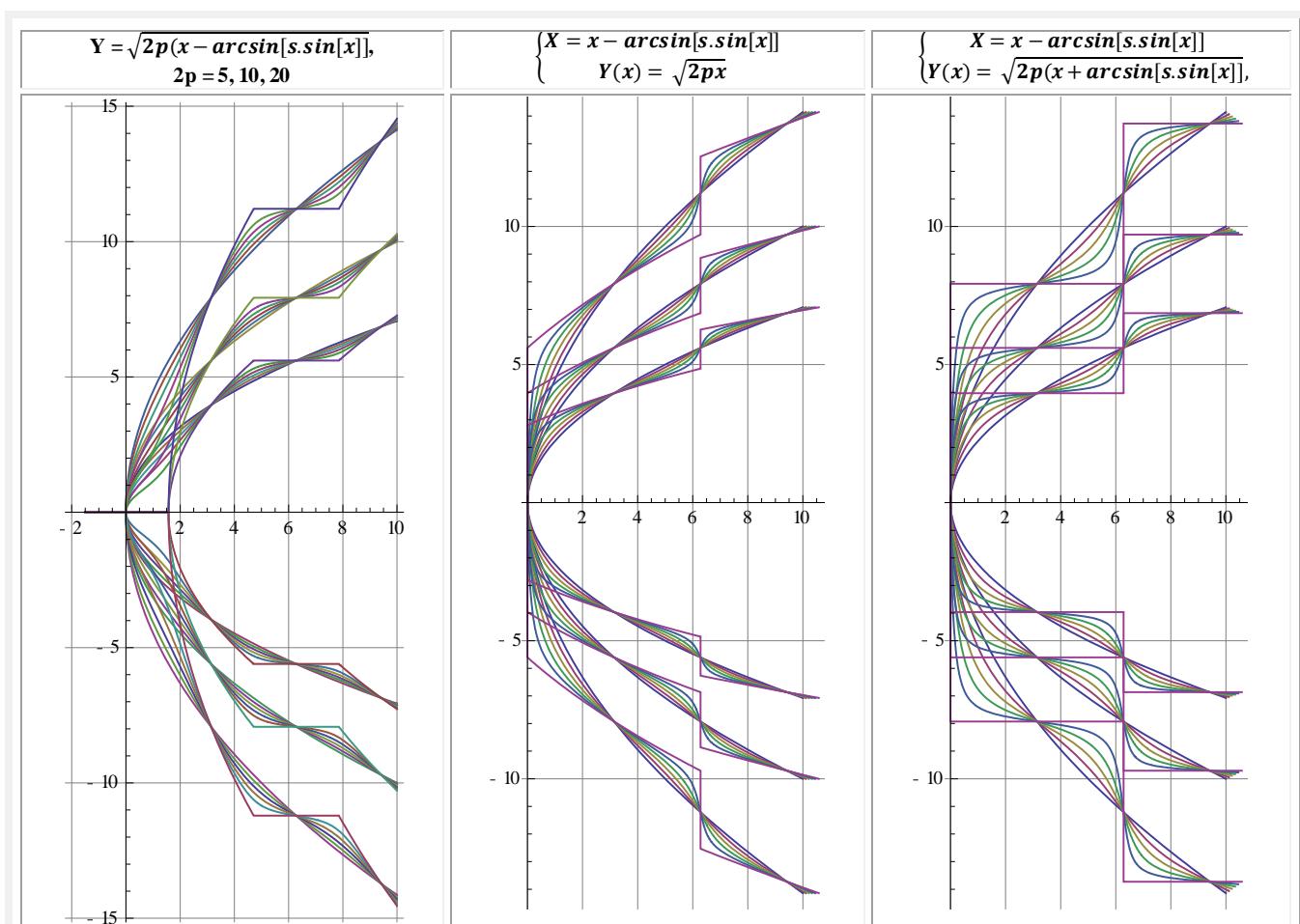
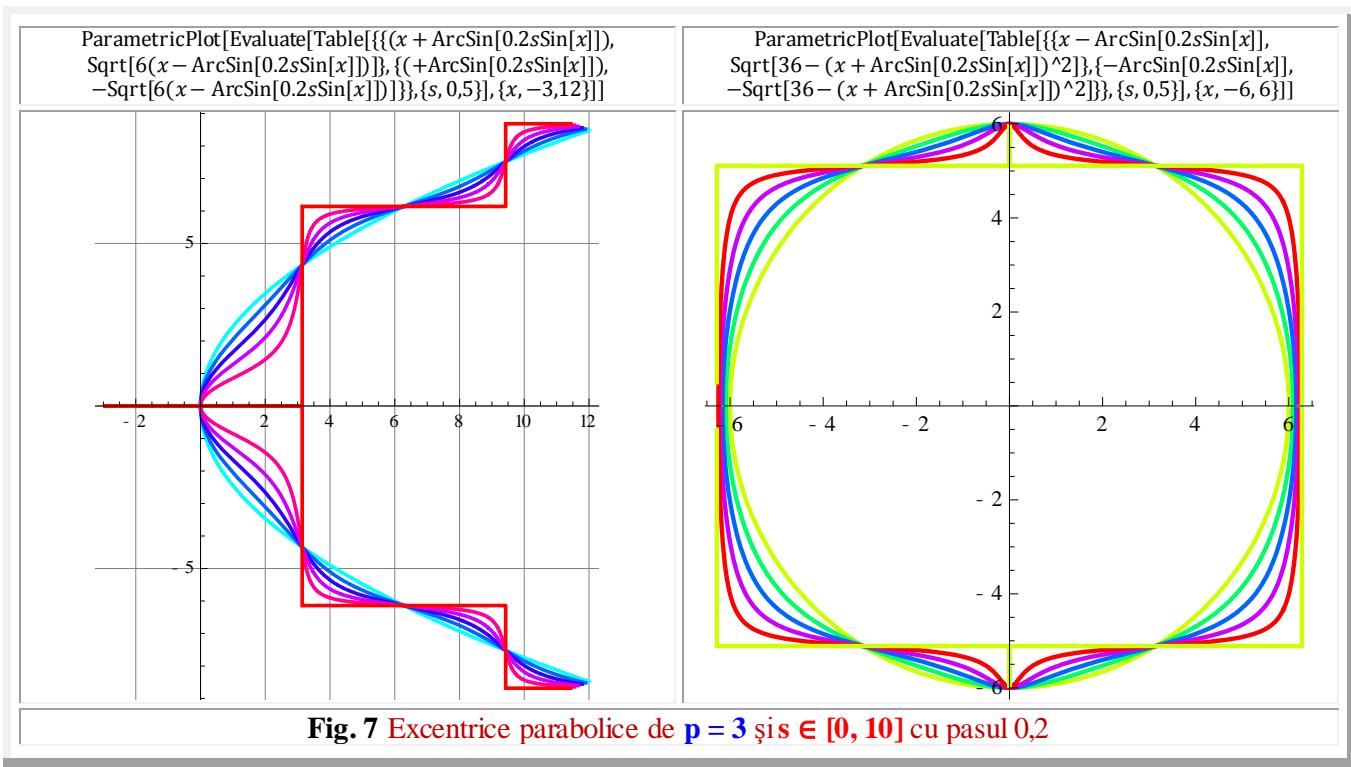

Fig. 6 Parabole excentrice de $2p = 5, 10, 20$ și cu $Y \blacktriangleleft, X \blacktriangle$ coordonate excentrice și cu Y și X coordonate excentrice de excentricități liniare numerice de semne diferite $\triangleright s \in \pm [0, 1]$ cu pasul $0,2$

Repetăm, pentru că repetiția este mama învățăturii, dacă în ambele expresii parametrice, adică atât pentru $X(x)$ cât și pentru $Y(x)$, se înlocuiește x cu aceeași expresie $aex(x)$ și de același excentru $S(s, \epsilon)$, atunci se obțin din nou doar **centrice** parabolice cunoscute. De aceea, în primele două ecuații (1) și (2) a fost “**excentrizată**” doar o singură ecuație parametrică (2), iar în ecuațiile (3) ambele expresii, dar cu excentricități numerice s de semne schimbate, aşa cum se poate observa prin semnul \pm , sau de excentricități unghiulare $\epsilon = 0$ și, respectiv, $\epsilon = \pi$, ceea ce este același lucru.

Se observă că, pentru excentricitatea liniară unitate $s = +1$ și $s = -1$, sau $s = \pm 1$, se obțin funcții în trepte, denumite funcții **Smarandache** în trepte [Fig.6, Fig.7 și Fig. 8], botezate astfel în onoarea matematicianului american de origine română, Prof. Dr. math. **Florentin Smarandache**, șeful Departamentului de Știință și Matematică de la Universitatea Gallup din New Mexico (USA), singurul matematician în viață care susține vocal și deschis **supermatematica** și a contribuit efectiv cu succes la dezvoltarea și promovarea ei.

Este evident că cele trei tipuri de ecuații (1), (2) și (3) sunt echivalente. În prima ecuație parametrică, din **figura 6** ▲, expresia lui $Y(x)$ s-a schimbat implicit prin “**excentrizarea**” lui x din $X(x)$, iar în al doilea caz, din mijlocul **figurii 6**, $Y(x)$ a rămas neschimbată; excentrizarea fiind efectuată doar în expresia lui $X(x)$. În cel de-al treilea caz, din dreapta ▶ **figurii 6**, au fost “**excentrizate**” ambele expresii ale sistemului de ecuații parametrice: $X(x)$ cu $+s$ și $\epsilon = 0$ și $Y(x)$ cu $-s$ sau cu $+s$ și $\epsilon = \pi$.

Dacă se realizează “**excentrizarea**” cu semne schimbate în $X(x)$ față de $Y(x)$ se obțin **excentricele parabolice** din **figura 7**, în care, parametrul p este 3, aşa cum se poate deduce / observa în relațiile prezentate în partea superioară a **figurii 7**.

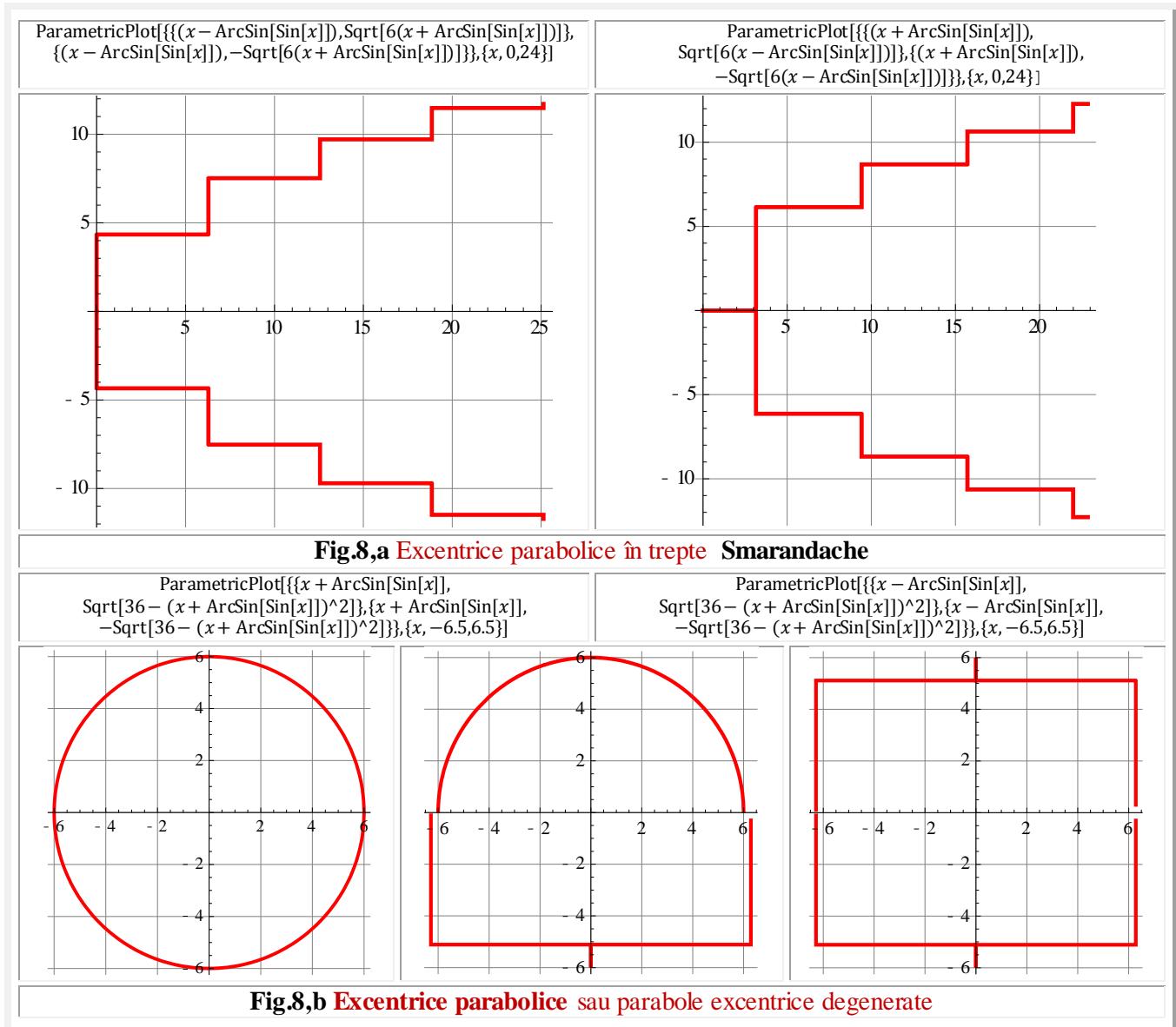
Pentru excentricități numerice egale cu $s = \pm 1$ se obțin excentricele parabolice în trepte **Smarandache** (Fig.8,a ▲).

Curios este faptul ca ecuațiile considerate ca fiind ale excentricelor parabolice sau ale parabolelor excentrice

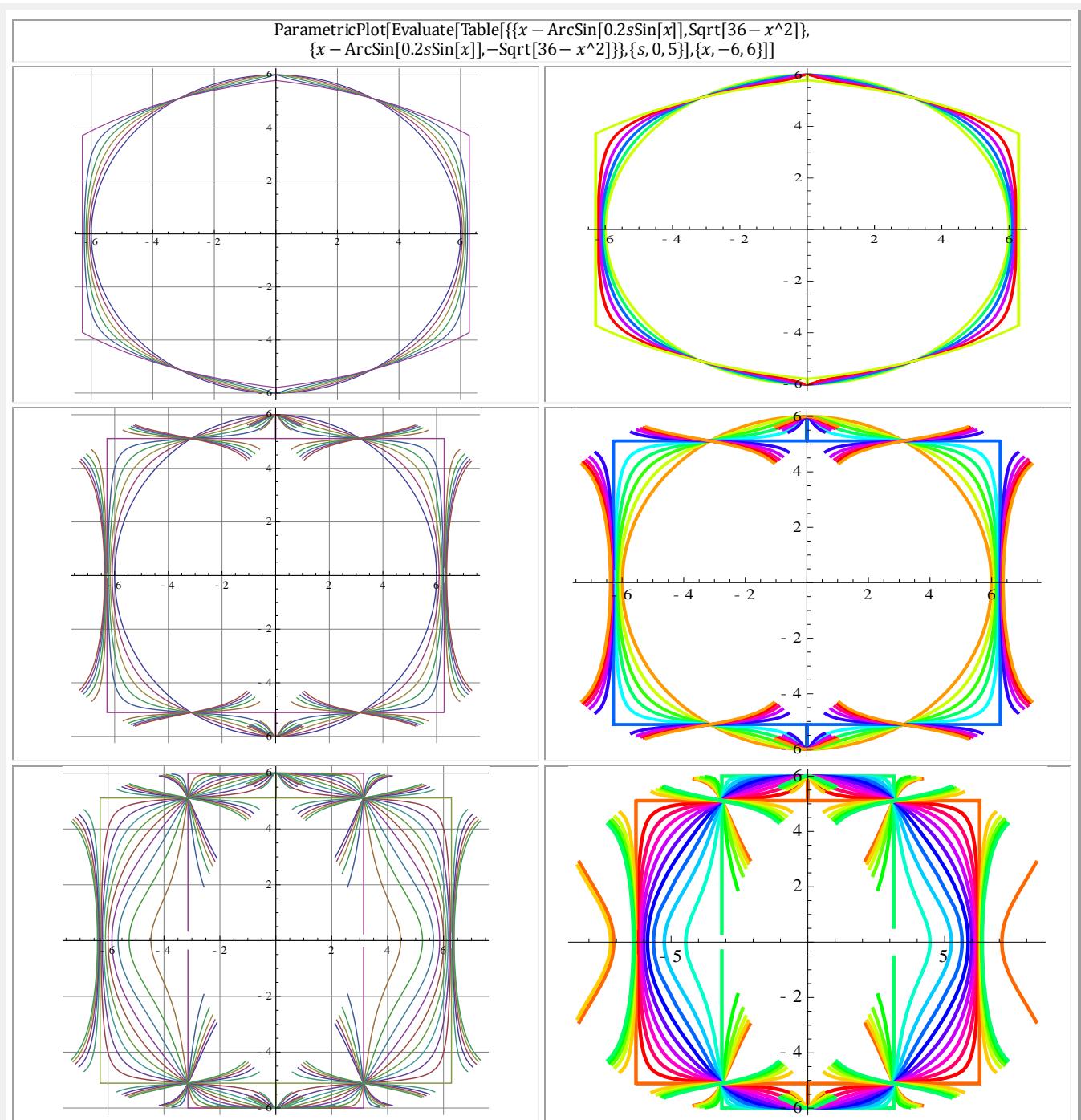
$$(4) \quad \begin{cases} X(x) = x + \arcsin[0.2s\sin[x]] \\ Y(x) = \sqrt{36 - (x + \arcsin[0.2s\sin[x]])^2} \end{cases}$$

reprezintă un **semicerc** de rază $R = 2p = 6$ (**Fig. 8,b** $\blacktriangleleft \blacktriangleright$), oricare ar fi excentricitatea s , ceea ce este normal, deoarece ecuațiile (4) reprezintă totodată semicercul de ecuații parametrice

$$(4') \quad \begin{cases} X(x) \\ Y(x) = \sqrt{R^2 - X^2(x)} \end{cases} \text{ sau cercul} \rightarrow \begin{cases} X(x) \\ Y(x) = \pm \sqrt{R^2 - X^2(x)} \end{cases} \rightarrow X^2(x) + Y^2(x) = R^2$$

Prin schimbarea semnelor în expresiile ecuațiilor parametrice (4), adică

Fig 9,a Familii de parabole excentrice sau de excentrice parabolice artistice

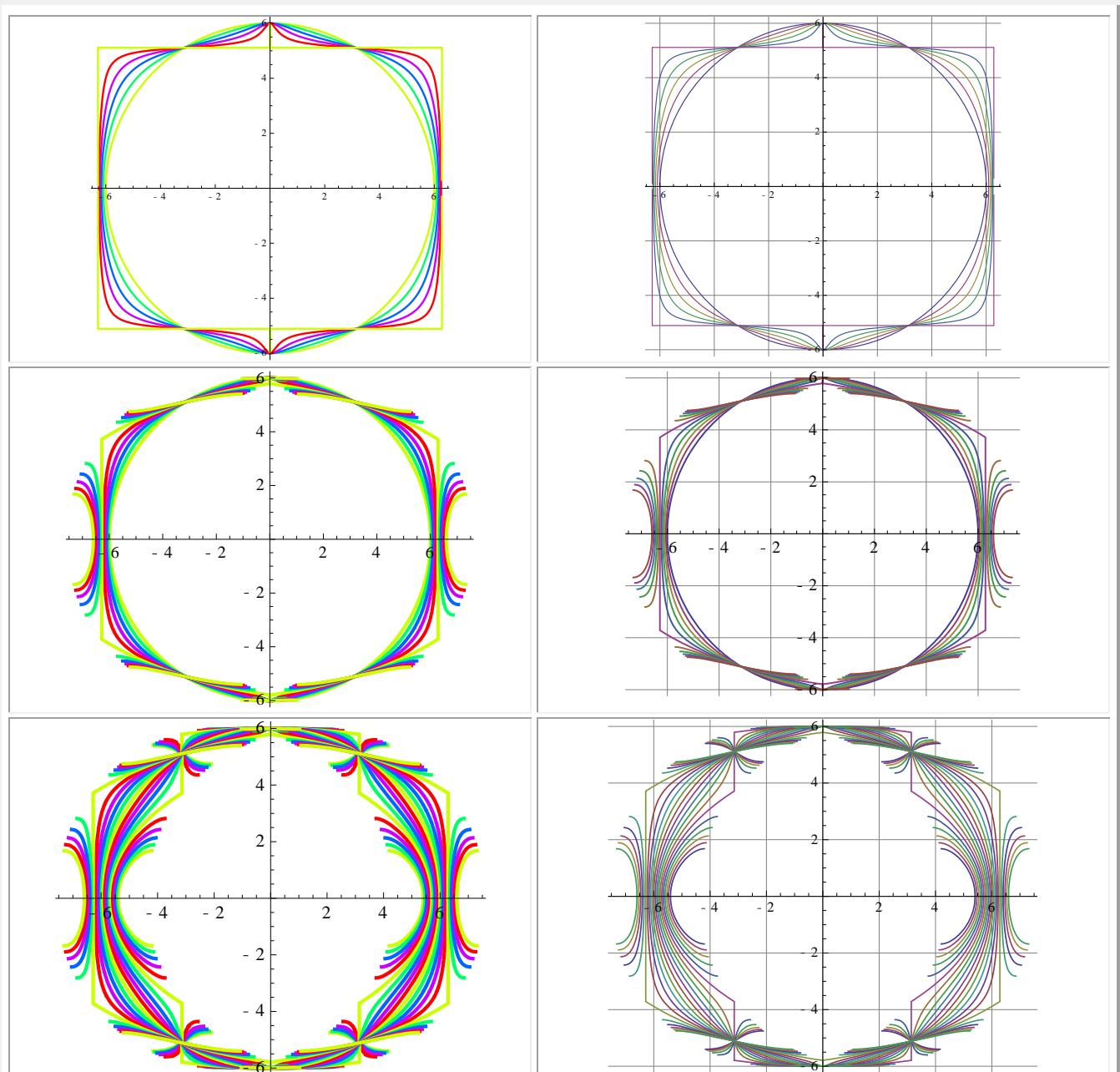
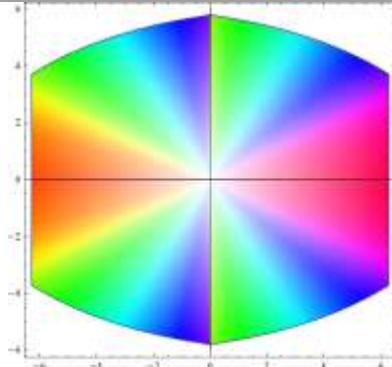

Fig.9b Familii de excentrice parabolice sau de parbole excentrice artistice

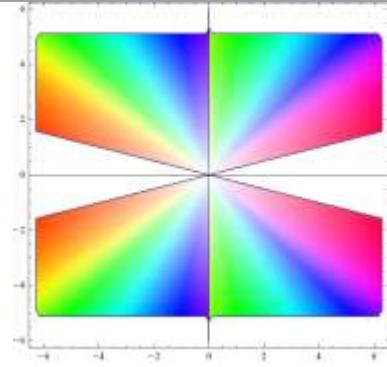
$$(5) \quad \begin{cases} X(x) = x - \arcsin[0,2s\sin[x]] \\ Y(x) = \sqrt{36 + (x + \arcsin[0,2s\sin[x]])^2} \end{cases}$$

în locul cercului se va obține un fel de **semidreptunghi** cu o "mustață" verticală, aşa cum se poate vedea în dreapta ▶ **figuri 8,b**, în care, în fața radicalului, s-au luat / considerat ambele semne \pm .

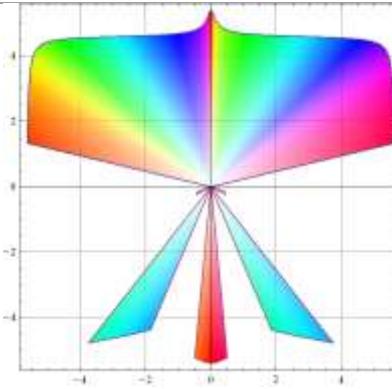
```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSinSin[x]), vSqrt[36 - x^2]},  
{v(x - ArcSinSin[x]), -vSqrt[36 - x^2]}},  
{x, -6, 6}, {v, 0, 1}]
```


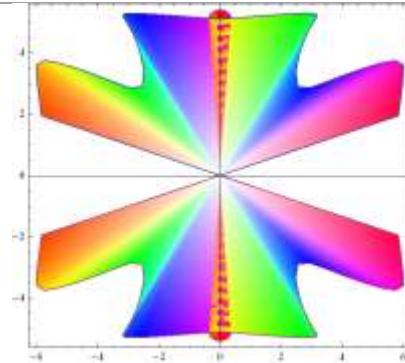
```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSinSin[x]),  
vSqrt[36 - (x - ArcSinSin[x])^2]}, {v(x - ArcSinSin[x]),  
-vSqrt[36 - (x - ArcSinSin[x])^2]}}, {x, -6, 6}, {v, 0, 1}]
```


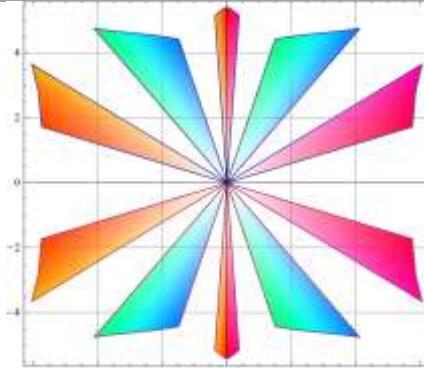
```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSin[0.9Sin[x]]),  
vSqrt[36 - (x - ArcSin[0.9Sin[x]])^2]},  
{v(x - ArcSin[1.9Sin[x]]),  
-vSqrt[36 - (x - ArcSin[1.9Sin[x]])^2]}},  
{x, -6, 6}, {v, 0, 0.9}]
```



```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSin[0.9Sin[2x]]),  
vSqrt[36 - (x - ArcSin[0.9Sin[2x]])^2]},  
{v(x - ArcSin[0.9Sin[2x]]),  
-vSqrt[36 - (x - ArcSin[0.9Sin[2x]])^2]}},  
{x, -6, 6}, {v, 0, 0.9}]
```



```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSin[1.4Sin[x]]),  
vSqrt[36 - (x + ArcSin[1.4Sin[x]])^2]},  
{v(x - ArcSin[1.4Sin[x]]),  
-vSqrt[36 - (x + ArcSin[1.4Sin[x]])^2]}},  
{x, -6.5, 6.5}, {v, 0, 0.9}]
```



```
ParametricPlot[{{v(x - ArcSin[0.9Sin[3x]]),  
vSqrt[36 - (x + ArcSin[0.9Sin[3x]])^2]},  
{v(x - ArcSin[0.9Sin[3x]]),  
-vSqrt[36 - (x + ArcSin[0.9Sin[3x]])^2]}},  
{x, -6.5, 6.5}, {v, 0, 0.9}]
```

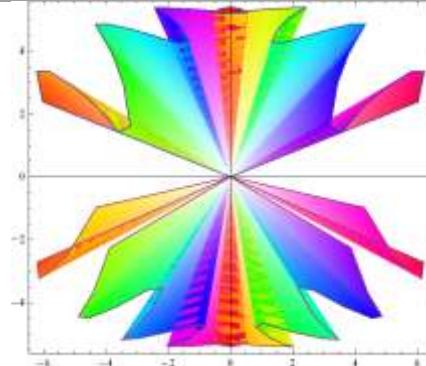
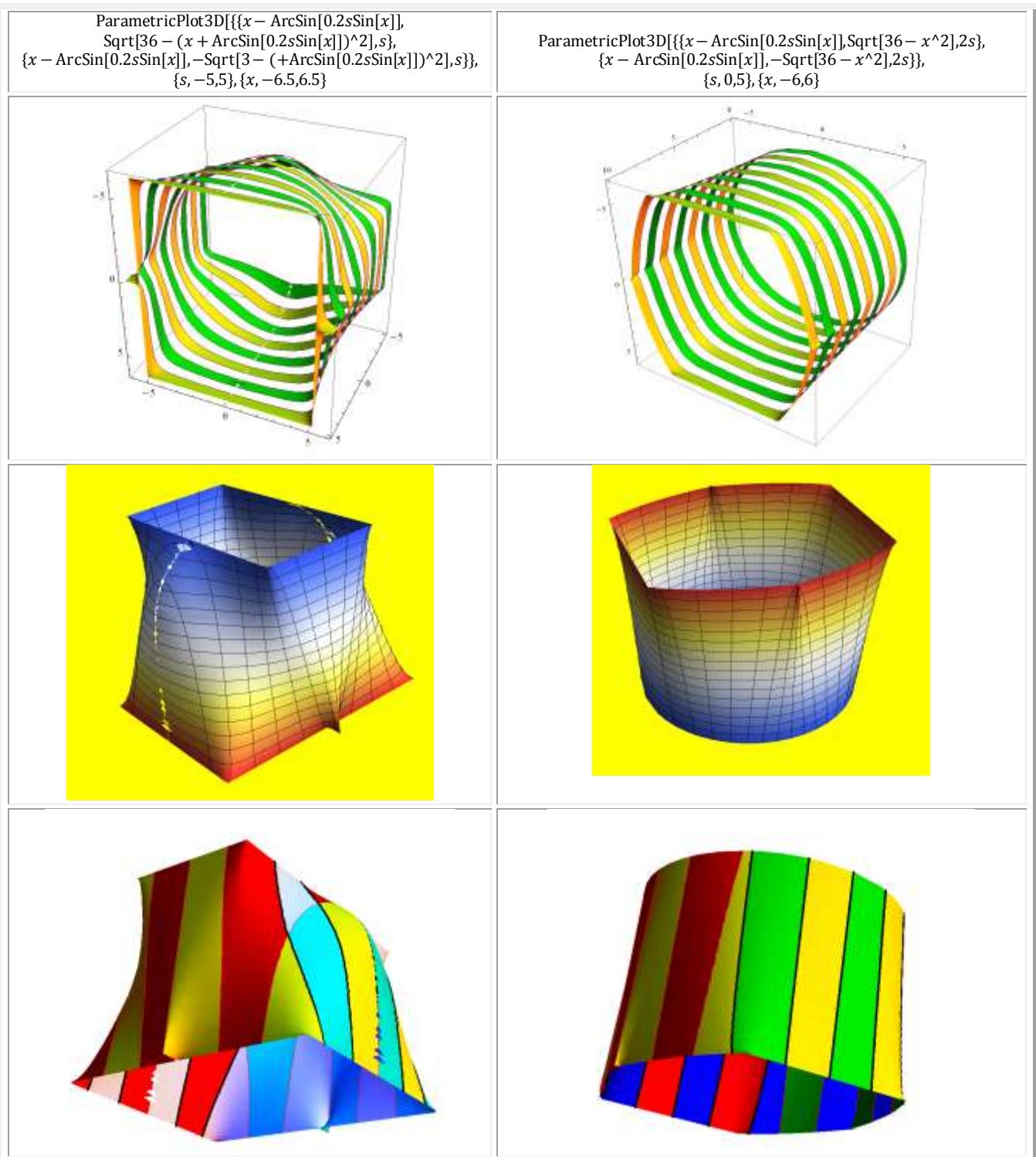

Fig. 10 Excentrice parabolice sau parbole excentrice artistice

Fig. 11 Familii de excentrice parabolice sau de parbole excentrice artistice în 3D

Parabole cu aspecte artistice, dar cu unele curbe deschise, cele care au $s^2 > 1$, se pot obține pentru excentricitate supraunitare, aşa cum se prezintă situația în **figurile 9,a și 9,b**.

În aceste figuri, au fost prezentate în paralel două variante. În **figura 9,a** stânga ◀ cu culori mai estompată și linii mai fine / subțiri, iar în partea dreaptă ▶ cu culori mult mai vii și linii mult mai pronunțate, lasându-i citorului să decidă asupra veleităților artistice. Dacă sunt ? ! În **figura 9,b** s-a inversat stânga cu dreapta.

Autorului i se par la fel de artistice, cel puțin din punct de vedere coloristic, excentricele parabolice unice cu discul lor colorat, din **figura 10**, motiv pentru care ele au fost prezentate. Din aceleași considerente au fost prezentate în **figura 11** și familiile de excentrice parabolice în 3D, din care se poate mai bine urmări, mai clar, evoluția formelor parabilelor de la centrice ($s = 0$) la cele excentrice, odată cu creșterea excentricității liniare numerice **s**. În toate aceste cazuri, excentricitatea unghiulară **ϵ** a fost pastrată nulă (**$\epsilon = 0$**).

Dar, incontestabil, arcul parabolic din **figura 12** are coeficientul de estetică cel mai ridicat. Chiar dacă arhitecții și constructorii l-au proiectat ca un arc de centrică parabolică sau de parabolă centrică, datorate impreciziilor inerente de execuție, a deformării lui sub acțiunea greutății proprii și.m.a. el este cu certitudine un arc de **excentrică parabolică** sau de **parabolă excentrică**. S-a mai afirmat că **idealul, perfectiunea și liniarul** sunt apanajul **matematicii centrice (MC)**, iar **realul, imperfectiunea și neliniarul** aparțin domeniului **matematicii excentrice (ME)**. Ca și excentricele parabolice !

Fig 12. O parabolă cu adevărat artistică. și excentrică.

BIBLIOGRAFIE**DIN DOMENIUL SUPERMATEMATICII**

1	Şelariu Mircea Eugen	FUNCTII CIRCULARE EXCENTRICE	Com. I Conferința Națională de Vibrații în Construcția de Mașini, Timișoara , 1978, pag.101...108.
2	Şelariu Mircea Eugen	FUNCTII CIRCULARE EXCENTRICE și EXTENSIA LOR.	Bul. St. și Tehn. al I.P. "TV" Timișoara, Seria Mecanică, Tomul 25(39), Fasc. 1-1980, pag. 189...196
3	Şelariu Mircea Eugen	STUDIUL VIBRAȚIILOR LIBERE ale UNUI SISTEM NELINIAR, CONSERVATIV cu AJUTORUL FUNCȚIILOR CIRCULARE EXCENTRICE	Com. I Conf. Nat. Vibr. în C.M. Timișoara,1978, pag. 95...100
4	Şelariu Mircea Eugen	APLICAȚII TEHNICE ale FUNCȚIILOR CIRCULARE EXCENTRICE	Com.a IV-a Conf. PUPR, Timișoara, 1981, Vol.1. pag. 142...150
5	Şelariu Mircea Eugen	THE DEFINITION of the ELLIPTIC ECCENTRIC with FIXED ECENTER	A V-a Conf. Nat. de Vibr. în Constr. de Mașini,Timișoara, 1985, pag. 175...182
6	Şelariu Mircea	ELLIPTIC ECCENTRICS with MOBILE ECENTER	IDEM pag. 183...188
7	Şelariu Mircea Eugen	CIRCULAR ECCENTRICS and HYPERBOLICS ECCENTRICS	Com. a V-a Conf. Nat. V. C. M. Timișoara, 1985, pag. 189...194.
8	Şelariu Mircea Eugen	ECCENTRIC LISSAJOUS FIGURES	IDEM, pag. 195...202
9	Şelariu Mircea Eugen	FUNCTIILE SUPERMATEMATICE CEX și SEX- SOLUȚIILE UNOR SISTENE MECANICE NELINIARE	Com. a VII-a Conf.Nat. V.C.M., Timișoara,1993, pag. 275...284.
10	Şelariu Mircea Eugen	SUPERMATEMATICA	Com.VII Conf. Internat. de Ing. Manag. și Tehn.,TEHNO'95 Timișoara, 1995, Vol. 9: Matematica Aplicată,. pag.41...64
11	Şelariu Mircea Eugen	FORMA TRIGONOMETRICA a SUMEI și a DIFERENȚEI NUMERELOR COMPLEXE	Com.VII Conf. Internat. de Ing. Manag. și Tehn., TEHNO'95 Timișoara, 1995, Vol. 9: Matematica Aplicată, pag. 65...72
12	Şelariu Mircea Eugen	MIȘCAREA CIRCULARĂ EXCENTRICĂ	Com.VII Conf. Internat. de Ing. Manag. și Tehn. TEHNO'95., Timișoara, 1995 Vol.7: Mecatronica, Dispozitive și Rob.Ind.,pag. 85...102

13	Şelariu Mircea Eugen	RIGIDITATEA DINAMICĂ EXPRIMATĂ CU FUNCȚII SUPERMATEMATICE	Com.VII Conf. Internat. de Ing. Manag. și Tehn., TEHNO'95 Timișoara, 1995 Vol.7: Mecatronica, Dispoz. și Rob.Ind., pag. 185...194
14	Şelariu Mircea Eugen	DETERMINAREA ORICÂT DE EXACTĂ A RELAȚIEI DE CALCUL A INTEGRALEI ELIPTICE COMPLETE DE SPETA INTAIA K(k)	Bul. VIII-a Conf. de Vibr. Mec., Timișoara,1996, Vol III, pag.15 ... 24.
15	Şelariu Mircea Eugen	FUNCȚII SUPERMATEMATICE CIRCULARE EXCENTRICE DE VARIABILĂ CENTRICĂ	TEHNO ' 98. A VIII-a Conferința de inginerie menagerială și tehnologică, Timișoara 1998, pag 531..548
16	Şelariu Mircea Eugen	FUNCȚII DE TRANZIȚIE INFORMATIIONALĂ	TEHNO ' 98. A VIII-a Conferința de inginerie menagerială și tehnologică, Timișoara 1998, pag 549... 556
17	Şelariu Mircea Eugen	FUNCȚIILE SUPERMATEMATICE CIRCULARE EXCENTRICE DE VARIABILĂ CENTRICĂ CA SOLUȚII ALE UNOR SISTEME OSCILANTE NELINIARE	TEHNO ' 98. A VIII-a Conferința de inginerie menagerială și tehnologică, Timisoara 1998, pag 557...572
18	Şelariu Mircea Eugen	INTRODUCEREA STRÂMBEI ÎN MATEMATICA	Lucr. Simp. Național "Zilele Universității Gh. Anghel" Ed. II-a, Drobeta Turnu Severin, 16-17 msai 2003, pag. 171 ... 178
19	Şelariu Mircea Eugen	QUADRILOBIC VIBRATION SYSTEMS	The 11 –th International Conference on Vibration Engineering, Timisoara, Sept. 27-30, 2005 pag. 77 ... 82 Revista: "Scientia grande" Nr. 3
20	Şelariu Mircea Eugen	SMARANDACHE STEPPED FUNCTIONS	(ISBN-10):1-59973-037-5
21	Şelariu Mircea Eugen	TEHNO ART OF ȘELARIU SUPERMATHMATICS FUNCTIONS	(ISBN-13):974-1-59973-037-0
22	Şelariu Mircea Eugen	PROIECTAREA DISPOZITIVELOR DE PRELUCRARE, Cap. 17 din PROIECTAREA DISPOZITIVELOR	(EAN): 9781599730370 Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982, pag. 474 ... 543
23	Petrișor Emilia	ON THE DYNAMICS OF THE DEFORMED STANDARD MAP	Workshop Dynamics Days'94, Budapest, și Analele Univ.din Timisoara, Vol.XXXIII, Fasc.1-1995, Seria Mat.-Inf.pag. 91...105
24	Petrișor Emilia	SISTENE DINAMICE HAOTICE	Seria Monografii matematice, Tipografia Univ. de Vest din Timișoara, 1992 Budapest Rev. Bifurcații și haos
25	Petrișor Emilia	FORME CLASICE PENTRU FUNCȚII CIRCULARE EXCENTRICE	Proceedings of the Scientific Communications Meetings of "Aurel Vlaicu" University, Third Edition, Arad, 1996, pg.61 ..65
26	Petrișor Emilia		
27	Cioara Romeo		
28	Preda Horea	REPREZENTAREA ASISTATĂ A TRAIECTORIILOR ÎN PLANUL FAZELOR A	Com. VI-a Conf.Nat.Vibr. în C.M. Timișoara, 1993, pag.

29	Filipescu Avram	VIBRATIILOR NELINIARE APLICAREA FUNCȚIILOR (ExPH) EXCENTRICE PSEUDOHIPERBOLICE ÎN TEHNICA	Com.VII-a Conf. Internat.de Ing. Manag. și Tehn. TEHNO'95, Timișoara, Vol. 9. Matematica aplicată., pag. 181 ... 185
30	Dragomir Lucian (Toronto - Canada)	UTILIZAREA FUNCȚIILOR SUPERMATEMATICE ÎN CAD / CAM : SM-CAD / CAM. Nota I-a: REPREZENTARE ÎN 2D UTILIZAREA FUNCȚIILOR SUPERMATEMATICE ÎN CAD / CAM : SM-CAD / CAM. Nota II-a: REPREZENTARE ÎN 3D DISPOZITIVE UNIVERSALE de PRELUCRARE a SUPRA- FEȚELOR COMPLEXE de TIPUL EXCENTRICELOR ELIPTICE	Com.VII-a Conf. Internat.de Ing. Manag. și Tehn. TEHNO'95, Timișoara, Vol. 9. Matematica aplicată., pag. 83 ... 90
31	Şelariu Serban	UTILIZAREA FUNCȚIILOR SUPERMATEMATICE ÎN CAD / CAM : SM-CAD / CAM. Nota II-a: REPREZENTARE ÎN 3D DISPOZITIVE UNIVERSALE de PRELUCRARE a SUPRA- FEȚELOR COMPLEXE de TIPUL EXCENTRICELOR ELIPTICE	Com.VII-a Conf. Internat.de Ing. Manag. și Tehn. TEHNO'95, Timișoara, Vol. 9. Matematica aplicată., pag. 91 ... 96
32	Staicu Florentiu	PRELUCRARE a SUPRA- FEȚELOR COMPLEXE de TIPUL EXCENTRICELOR ELIPTICE	Com. Ses. Anuale de com.st. Oradea ,1994
33	George LeMac	The eccentric trigonometric functions: an extention of classical trigonometric functions.	The University of Western Ontario, London, Ontario, Canada Depertiment of Applied Mathematics May 18, 2001
34	Şelariu Mircea Ajiduah Cristoph Bozantan Emil (USA) Filipescu Avram	INTEGRALELE UNOR FUNCȚII SUPERMATEMATICE	Com. VII Conf. Internat.de Ing. Manag. și Tehn. TEHNO'95 Timișoara. 1995, Vol.IX: Matem.Aplic. pag.73...82
35	Şelariu Mircea Fritz Georg (G) Meszaros A.(G)	ANALIZA CALITĂȚII MIȘCĂRILOR PROGRAMATE cu FUNCȚII SUPERMATEMATICE	IDEIM, Vol.7: Mecatronica, Dispozitive și Rob.Ind., pag. 163...184
36	Şelariu Mircea Szekely Barna (Ungaria)	ALTALANOS SIKMECHANISMUSOK FORDULATSZAMAINAK ATVITELI FUGGVENYEI MAGASFOKU MATEMATIKÁVAL	Bul.St al Lucr. Prem.,Universitatea din Budapest, nov. 1992
37	Şelariu Mircea Popovici Maria	A FELS OFOKU MATEMATIKA ALKALMAZASAI	Bul.St al Lucr. Prem., Universitatea din Budapest, nov. 1994
38	Smarandache Florentin Şelariu Mircea Eugen	IMMEDIATE CALCULATION OF SOME POISSON TYPE INTEGRALS USING SUPERMATHEMATICS CIRCULAR EX-CENTRIC FUNCTIONS	
39	Konig Mariana Şelariu Mircea	PROGRAMAREA MIȘCĂRII DE CONTURARE A ROBOȚILOR INDUSTRIALI cu AJUTORUL FUNCȚIILOR TRIGONOMETRICE CIRCULARE EXCENTRICE PROGRAMAREA MIȘCĂRII de CONTURARE ale R I cu AJUTORUL FUNCȚIILOR TRIGONOMETRICE	MEROTEHNICA, Al V-lea Simp. Nat.de Rob.Ind.cu Part .Internat. Bucuresti, 1985 pag.419...425
40	Konig Mariana Şelariu Mircea		Merotehnica, V-lea Simp. Nat.de RI cu participare internațională, Buc.,1985, pag. 419 ... 425.

41	Konig Mariana Şelariu Mircea	CIRCULAR EXCENTRICE, THE STUDY OF THE UNIVERSAL PLUNGER IN CONSOLE USING THE ECCENTRIC CIRCULAR FUNCTIONS	Com. V-a Conf. PUPR, Timișoara, 1986, pag.37...42
42	Staicu Florențiu Şelariu Mircea	CICLOIDELE EXPRIMATE CU AJUTORUL FUNCȚIEI	Com. VII Conf. Internațională de Ing. Manag. și Tehn., Timișoara “TEHNO’95” pag. 195-204
43	Gheorghiu Em. Octav Şelariu Mircea Bozantan Emil	SUPERMATEMATICE REX FUNCȚII CIRCULARE EXCENTRICE DE SUMA DE ARCE	Ses. de com.st.stud., Secția Matematică, Timișoara, Premiul II la Secția matematică pe 1983
44	Gheorghiu Emilian Octav Selariu Mircea Cojorean Ovidiu	FUNCTII CIRCULARE EXCENTRICE. DEFINIȚII, PROPRIETĂȚI, APlicațII TEHNICE.	Ses. De com.st.stud. Secția Matematică, premiul II la Secția Matematică pe 1985.
45	Şelariu Mircea Eugen	CINETOSTATICĂ GEOMETRICĂ (METODA SEPARĂRII MOMENTELOR)	Com. Primul Simpozion de Roboți Industriali, Buc. 1981, pag. 378...384
46	Şelariu Mircea Eugen Mădăraș Lucian	ANALIZA AUTOFRÂNĂRII MECANISMElor DE PREHENSIE PRIN METODA SEPARARIi MOMENTELOR	Com. I Simp. Naț. de Rob. Ind., Buc., 1981
47	Savii Gh. Şelariu Mircea Vucu I., Pop I. Demian Ioan	STUDIUL RIGIDITATII ANSAMBLULUI CARUCIOR AL STRUNGULUI SN-400,	Bul. Șt. și Tehn. al IPT Timișoara, Tom. 11 (25) Fasc. 2, 1966, pag. 731...740
48	Savii Gh. Pop Ion Şelariu Mircea	CONTRIBUȚII la DETERMINAREA RIGIDITATII STRUNGURILOR NORMALE, CU REFERIRE LA STRUNGUL SN-400	Bul. Șt. și Tehn. Al IPT, 1971 Tom 16(30), Fasc. 1, Seria Mec. Pag. 129...143
49	Savii Gh. Pop Ion Şelariu Mircea Micșa Ion	INFLUENȚA RIGIDITATII ASUPRA PRECIZIEI FORMEI GEOMETRICE la PRELUCRAREA pe STRUNG	C.S.L.C.P. al IPT Timișoara, 1970, pag. 76 ... 77

Timișoara, ianuarie 2014

CORECTURA și SUPERVIZARE : Prof. ing. **Ioan Ghiocel**